

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvie Šiškeové v právní věci žalobkyně: **Centrum aukcí.cz s. r. o.**, se sídlem Pražská třída 6/62, Kukleny, Hradec Králové, zastoupená Mgr. Michalem Štrofem, advokátem se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Štěpánská 796/44, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 2. 2022, č. j. ČOI 21477/22/O100/Ber/Št, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 4. 2023, č. j. 31 A 7/2022-359, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 15. 11. 2021, č. j. ČOI 145580/21/2700, shledal Inspektorát České obchodní inspekce pro Královéhradecký a Pardubický kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“) žalobkyni vinnou z přestupků dle § 24 odst. 1 písm. a) a § 24 odst. odst. 7 písm. k) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 5. 1. 2023 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), a uložil jí pokutu ve výši 1 500 000 Kč. Žalobkyně se měla přestupků dopustit uváděním věcně nesprávných a nepravdivých informací, uváděním informací v rozporu s požadavkem odborné péče a také tím, že na svých internetových stránkách informovala spotřebitele o ceně služby v rozporu s § 12 zákona o ochraně spotřebitele. Žalobkyně podala odvolání, kterému žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím částečně vyhověla a prvostupňové rozhodnutí zrušila ve výroku I. bod 2) písm. b) a ve výroku I. bod 3) písm. c). Současně snížila výši uložené pokuty na 1 200 000 Kč. Ve zbylém rozsahu odvolání zamítla a rozhodnutí potvrdila. Proti rozhodnutí žalované se žalobkyně bránila u Krajského soudu v Hradci Králové, který její žalobu v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti napadenému rozsudku podala kasační stížnost, a současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedla, že v případě úhrady uložené pokuty by jí vznikla finanční újma, neboť 1 200 000 Kč představuje znatelnou částku v rámci jejího finančního rozpočtu. Úhrada pokuty by výrazně narušila její měsíční cash-flow, „ale také by mohlo dojít k ještě většímu poškození postavení společnosti vůči jejím klientům v oblasti poskytování služeb v dobrovolných aukcích, služeb ohledně zpracování a poskytování informací k exekučním dražbám a insolvenčním řízením právě z toho důvodu, že žalovaný užívá při své činnosti i dílčí informace, jako by mohlo být v tomto případě nepřiznání odkladného účinku, k boji a dalšímu šikanóznímu postupu proti stěžovateli, včetně medializace“. Stěžovatelka upozornila, že podala kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu ze dne 30. 3. 2023, č. j. 31 A 26/2021-176, kterým bylo rozhodnuto o žalobě proti jinému rozhodnutí žalované, jímž byla stěžovatelce uložena pokuta ve výši 180 000 Kč. Stěžovatelce dále byla rozhodnutím žalované ze dne 2. 5. 2023, č. j. ČOI 56032/23/O100/Ber/Št, uložena pokuta ve výši 1 300 000 Kč, přičemž i proti tomuto rozhodnutí podává správní žalobu. Ve všech uvedených případech se přitom řeší obdobná problematika, a je tedy pravděpodobné, že řízení o této kasační stížnosti bude mít zásadní význam i pro tato ostatní řízení. I vzhledem k souhrnné výši zmíněných pokut je vhodné kasační stížnosti odkladný účinek přiznat.

[3] Stěžovatelka dále nastínila své majetkové poměry. Uvedla, že má pouze dva stálé zaměstnance, několik brigádníků a tři externí pracovníky s živnostenským oprávněním. Poznamenala, že za poslední půlroční období klesly tržby společnosti o 30 % ve srovnání s předchozím obdobím. Vysvětlila, že měsíční náklady na provoz společnosti činí 556 544 Kč; jejich úhrada by však v případě nepřiznání odkladného účinku mohla být výrazně omezena, v důsledku čehož by mohla být ohrožena činnost stěžovatelky (včetně jí provozovaných dobrovolných aukcí, za které není ze strany žalované sankcionována). Stěžovatelka se vždy řídila doporučeními ze strany žalované, a neměla tedy důvod vytvářet finanční rezervu pro úhradu vysokých pokut. Stěžovatelka doložila, že ke dni 2. 6. 2023 měla na prvním bankovním účtu zůstatek ve výši mínus 497 148,14 Kč, na 2. účtu zůstatek ve výši mínus 92 995,46 Kč, a na 3. účtu zůstatek ve výši mínus 248 066,66 Kč (čísla účtu jsou soudu známa). Konečně uvedla, že přiznáním odkladného účinku nebude narušen žádný důležitý veřejný zájem a ani nebude zasaženo do sféry jiných osob. Dodala, že jiným osobám současně nemůže vzniknout újma, neboť stěžovatelka pozastavila vymáhání plnění za své služby od klientů za období, za které jí byla vyměřena předmětná pokuta.

[4] Žalovaná ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že proti stěžovateli žádnou mediální kampaň nevede. Stěžovatelce skutečně byly uloženy tři zmiňované pokuty, avšak dosud žádnou z nich neuhradila a aktuálně zažádala o povolení úhrady pokut ve splátkách. V návrhu stěžovatelky absentuje komplexnější přehled o jejím hospodaření; z veřejně přístupných zdrojů (účetní závěrka za rok 2021) se její nepříznivá majetková situace nepodává. Stěžovatelka přitom pro svou činnost nepotřebuje žádné fixní náklady. Předmětná pokuta byla stěžovatelce pravomocně uložena již v únoru 2022; pokud si dosud netvořila finanční rezervu na její případné zaplacení, je to pouze její nezodpovědnost. Další oddálení povinnosti zaplatit pokutu by bylo v rozporu s veřejným

pokračování

zájmem, neboť sankce s časovým odstupem od spáchaného protiprávního jednání ztrácejí své preventivní i represivní účinky.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě naplněny.

[6] Podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. *Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Z citovaných ustanovení zákona vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatelku znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] K podmínce existence újmy stěžovatelky je třeba uvést, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že kasační stížnost odkladný účinek nemá, a měl by tedy být přiznáván pouze v případech, které takový postup svou specifickou povahou odůvodňují. Je-li přiznání odkladného účinku výjimkou, znamená to (mimo jiné), že újma, která hrozí žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS, bod [65], a ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod [25]).

[9] Nejvyšší správní soud se tedy zabýval především tím, zda stěžovatelka tvrdila a doložila existenci hrozící újmy takové intenzity, která by vedla k prolomení právních účinků pravomocného rozsudku krajského soudu, na který se hledí jako na zákonný. V souzeném případě však Nejvyšší správní soud natolik zásadní dopad napadeného rozsudku krajského soudu do majetkových poměrů stěžovatelky nedovodil.

[10] Stěžovatelka především vůbec netvrdí, že by pro ni uhrazení pokuty ve výši 1 200 000 Kč mělo likvidační účinky; pouze uvádí, že by úhrada pokuty narušila platby jejích měsíčních nákladů ve výši 556 544 Kč, v důsledku čehož by mohla být ohrožena její činnost. V obecné rovině lze shrnout, že vzhledem k výši pokuty by se potenciálně mohlo jednat o významnou újmu. Avšak jak plyne z výše uvedené judikatury, hrozící újmu je nutné

vždy poměřovat s majetkovými poměry účastníka. Stěžovatelka dokládá své (blíže neupřesněné) majetkové poměry pouze výpisy ze třech bankovních účtů, ze kterých se podává, že ke dni 2. 6. 2023 měla na těchto účtech záporný zůstatek v souhrnné výši mínus 838 210,26 Kč. Nejvyšší správní soud však konstatuje, že samotná existence záporného zůstatku na bankovních účtech stěžovatelky, nadto doložená pouze k jedinému dni, bez dalšího nesvědčí o jejích nepříznivých majetkových poměrech (obzvlášť pokud stěžovatelka současně tvrdí, že dlouhodobě hradí vysoké měsíční provozní náklady). Stěžovatelka naopak naprosto pomlčela o svých příjmech. Uvedla pouze, že jí za posledního půl roku klesly tržby o přibližně o 30 %. Za tohoto stavu nezbyvá než uzavřít, že stěžovatelka své majetkové poměry nedoložila takovým způsobem, který by svědčil o likvidačních (či alespoň závažných) účincích úhrady předmětné pokuty na její hospodaření. Pro úplnost lze dodat, že stěžovatelka svá tvrzení o poklesu tržeb za poslední půlroční období, ale ani o šikanózním postupu ze strany žalované, nijak nedoložila. Nejvyšší správní soud se jimi proto blíže nezabýval.

[11] Lze tedy uzavřít, že stěžovatelka nedoložila, že by jí v důsledku uhrazení předmětné pokuty hrozila újma v takovém rozsahu a intenzitě, aby to odůvodňovalo přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Její návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak není důvodný, neboť neprokázala splnění již první podmínky (tj. nepoměrně větší újmy, než jaká by přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti mohla vzniknout jiným osobám). Všechny podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 73 s. ř. s. přitom musí být naplněny současně, a proto se kasační soud při nenaplnění jedné z nich již nezabýval posuzováním podmínek ostatních a návrh na přiznání odkladného účinku zamítl (§ 73 odst. 2 s. ř. s. *a contrario* ve spojení s § 107 s. ř. s.).

[12] Nejvyšší správní soud zamítnutím návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé; svou podstatou se jedná o rozhodnutí předběžné povahy, proto z něj nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti stěžovatelky (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku není meritorním rozhodnutím a nevytváří tak překážku věci rozhodnuté (*res iudicata*).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. června 2023

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu

pokračování

2 As 165/2023 - 40